

.týždeň 15/2007

O vlastných góloch

Rozpočtové obmedzenia boli jedným z hlavných prostriedkov zlepšenia hospodárenia zdravotníctva. Chceli sme dosiahnuť, aby štátne zdravotné poisťovne a nemocnice mali rovnako ťažké podmienky ako ostatné subjekty zdravotníckeho trhu. Dobrým príkladom hospodárenia boli už dlho pred reformou súkromné nemocnice – napríklad tá v Šaci, ktorá je „akcioukou“ alebo Onkologický ústav Svätej Alžbety, ktorý je „eseročkou“. Prvý gól do vlastnej bránky sme však dostali od poslankyne Anny Sabolovej z KDH. Odsunutie schvaľovania zákonov z jari na jeseň 2004 znamenalo zbytočnú stratu času. Následný gól od prezidenta Gašparoviča v podobe vrátenia všetkých zákonov mal iba jednu výhodu – nebol vlastný. Po schválení zákonov sme začali proces transformácie nemocníc na akciové spoločnosti. Dobro sa to rozbehlo tam, kde vedenie cítilo, že zmena je dôležitá a strategická. Mizerno tam, kde sa riaditeľ namiesto nemocnice staral o priazeň kdekoho, najmä však politikov. Mám na mysli napríklad Nové Zámky a Nitru. Aj takéto problémy sme nakoniec prekonali. Krátko pred cieľom nás však zastavil gól takpovediac najvlastnejší – od samotného premiéra Dzurindu. Nezmyselné uznesenie vlády nielenže zastavilo privatizáciu, čo by sa dalo považovať za gesto politickej slušnosti, ono zastavilo aj transformáciu nemocníc na obchodné spoločnosti. To prekvapilo aj opozíciu, ktorá nič také nežiadala. Zmena nedefinovaných verejnoprávnych nemocníc na obchodné spoločnosti by významne zlepšila ich hospodárenie. Podarilo sa vytvoriť iba päť takých spoločností namiesto devätnástich. Dnes vykazujú plusové čísla. Valentovičova výmena riaditeľa nemocničnej akciovej spoločnosti v Poprade pre údajne neuspokojivé hospodárske výsledky nie je nič iné iba nejapný vtip. Ako by potom musel postupovať u riaditeľov tých nemocníc, ktoré sa znova topia v dlhoch? Bumerangy tejto vlády, vrhané v súlade s presvedčením absolventov Večernej univerzity marxizmu – leninizmu, sa dali čakať. Vlastné bumerangy nie. O to sú horšie a hlúpejšie.

RUDOLF ZAJAC

Autor je lekár a manažér, bývalý minister zdravotníctva.